

sidste år, vil jeg sige til hr. Kristian Jensen, var vel, at man nedsatte det offentlige tilskud, sådan så tilskudselementet i dag er 30 pct., hvor det før var væsentlig højere, end det er i dag.

Og det er jo så en anden måde at løse en konkret problemstilling på, men derfor er jeg også enig med hr. Thulesen Dahl i, at så bør man se på helheden. Og jeg synes nu ikke, der er nogen grund til at kritisere, at man prøver at se på, hvad sammenhængen er, i stedet for at man ren-der rundt sådan stykvis og delt og laver enkelt-løsninger, hvis der er andre tilsvarende pro-blemstillinger. Det synes jeg er en opgave, vi har en fællesinteresse i at prøve at få løst og se tinge-ne i sammenhæng. Problemer, der er af samme karakter, løser vi sammen, og det er det, jeg har givet et tilsagn om: at jeg vil prøve at bestræbe mig på, at det får vi et fælles, tilstrækkeligt godt grundlag for.

Og så kan jeg ikke bare mig for at komme med den bemærkning til hr. Kristian Jensen, at vi har den samme ret og den samme mulighed med det samme tilskud til at tegne sig og forsik-re sig i a-kassen som selvstændige erhvervsdri-vende, som man har, hvis man er lønmodtager.

Så derfor synes jeg ikke, at sammenligningen holder, for det, der jo er situationen, når vi taler om sygedagpengene, er, at virksomheden betaler de første 14 dage, og det er sådan set uafhæn-gigt af, om virksomheden skal betale for den an-satte eller for den selvstændige. Så derfor mener jeg faktisk ikke, at sammenligningen i øvrigt holder særlig godt. Men jeg synes, det vigtigste ved diskussionen her, er, at der har været en ret bred enighed om, at vi har en fælles interesse i at prøve at få det her analyseret og så få en løsning.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør ind-sigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

15) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 5:

Forslag til folketingsbeslutning om skattefrita-gelse for arbejdsgiverbetalte dataforbindelser tilsluttet en ansats hjemmecomputer med ad-gang til arbejdsstedets netværk.

Af Kristian Jensen (V) og Flemming Hansen (KF) m.fl.

(Fremsat 4/10 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Ole Stavad):

Også dette forslag, beslutningsforslag nr. B 5, er fremsat af Venstre og Det Konservative Folke-parti den 4. oktober i år. Det opfordrer regerin-gen til at fremsætte lovforslag om skattefrihed for arbejdsgiverbetalt dataforbindelse tilsluttet en ansats hjemmecomputer med adgang til ar-bejdsstedets netværk.

Principperne bag beslutningsforslaget er identiske med principperne bag de samme par-tiers lovforslag fra foråret 1999. Dengang kunne det fastslås, at spørgsmålet om skattefrihed for arbejdsgiverbetalt datakommunikation drejer sig om, hvorvidt man er villig til helt at opgive beskatningen af fri telefon. I praksis er det gans-ke enkelt ikke muligt på fornuftig vis at skelne mellem telefon- og datakommunikation i form af en ISDN-forbindelse, og en uundgåelig kon-sekvens af det stillede forslag ville derfor være, at vi om meget kort tid ville blive tvunget til at opgive beskatningen af fri telefon.

Spørgsmålet, der er til debat i dag, er derfor, om der skal indføres skattefrihed for arbejds-giverbetalt telefon. Det handler ikke kun om, hvor man skal finde pengene til at dække det umid-delbare tab af det skatteprovenu på ca. 150 mio. kr., som skattefrihed ville medføre, og som må forventes at stige betragteligt, hvis der indføres skattefrihed. Derudover handler det også om, hvorvidt det er rimeligt, at nogle grupper på ar-bejdsmarkedet kan opnå en skattemæssig be-handling, der svarer til, at andre skal have et skattefradrag på toppen af indkomsten for deres private telefonudgifter, hvis der skal skabes li-gestilling og ensartet behandling.

Forslagsstillerne henviser i deres forslag til skattefrihed for hjemme-pc'er, som et bredt fler-tal i Folketinget, inklusive regeringen og Venstre

og Det Konservative Folkeparti, vedtog i 1997 med virkning fra samme år. Regeringen finder, at skattefrihed for en hjemme-pc, som en arbejds giver har stillet til rådighed til brug for hjemmearbejde eller med det formål, at medarbejderen kan dygtiggøre sig i pc-brug, er et vigtigt og positivt element i den fortsatte omstilling til netværkssamfundet.

Af loven fra 1997 fremgår det imidlertid udtrykkeligt, at en arbejds giverbetalt datakommunikationsforbindelse ikke er omfattet af skattefritagelsen for hjemme-pc'er, men skal behandles efter reglerne for fri telefon. Det stemte både Venstre og Det Konservative Folkeparti for dengang, og de forhold, der dengang begrundede, at en dataforbindelse ikke er omfattet af skattefritagelsen, har faktisk ikke ændret sig siden da.

Behandlingen af en arbejds giverbetalt dataforbindelse efter reglerne for fri telefon betyder, som det er forslagsstillerne bekendt, at den praktiske hovedregel fortsat er, at den ansatte ikke beskattes i forbindelse med arbejds giverbetalt datakommunikation, hvad enten der er tale om ISDN, ADSL eller andre former for datakommunikation. Det er derfor uberettiget at beskyldte skattereglerne for at udgøre en væsentlig hindring for oprettelsen af pc-hjemmearbejdspladser.

Skal man forsøge at undgå, at den foreslåede skattefritagelse for datakommunikationsforbindelser bliver anvendt til at omgå beskatningen af fri telefon, vil det kræve en meget omfattende kontrolindsats. Hovedproblemet er, at en datakommunikationsforbindelse i form af en ISDN uden problemer kan anvendes til almindelig telefoni, og en kontrol af, at det ikke sker, ville kræve, at skattemyndighederne fik adgang til personlige oplysninger om, hvem den enkelte har ringet til. Jeg kan godt sige, at det vil jeg ikke være med til, og det tror jeg faktisk heller ikke forslagsstillerne vil. Det modsatte ville overraske mig.

I forslagetets titel hedder det i øvrigt, at dataforbindelsen tilsluttes en ansats hjemmecomputer med adgang til arbejdets netværk. Mig bekendt forholder det sig i dag således, at de fleste arbejdstagere fra deres hjemme-pc'er ikke har adgang til arbejdsstedets netværk, da dette jo kræver særlige sikkerhedsforanstaltninger. De fleste arbejdstagere får derimod betalt en ISDN-forbindelse, for at de kan modtage og sende e-mails og anvende Internet. Hvis det med adgang til arbejdsstedets netværk skal forstås bogstaveligt, således at skattefritagelsen alene skal gælde for

medarbejdere, der fra deres hjemme-pc'er kan komme ind på deres arbejdsstedets netværk, vil det kun være en meget begrænset del af de medarbejdere, der i dag har arbejds giverbetalt datakommunikation, der vil blive omfattet af det forslag, vi her har til behandling.

Det er som sagt regeringens opfattelse, at arbejds giverne skal kunne stille en hjemme-pc til rådighed for deres medarbejdere, uden at det får skattemæssige konsekvenser for den ansatte, og her mener jeg, at de nuværende regler fuldt ud tilgodeser det formål. Et forslag, der medfører, at de, der kun har fri telefon, vil blive beskattet, mens de, der derudover også har ISDN, skal kunne slippe for beskatning, er både uholdbart og urimeligt og en forskelsbehandling.

I lyset af den betænkning, som det såkaldte pc-udvalg har afgivet, og som er sendt til Folketinget for ca. 14 dage siden, agter regeringen at fremsætte et lovforslag, der ændrer reglerne for fri telefon, så der også her igen kan skabes mere fleksible og bedre rammer, bl.a. for de telefonforbindelser, der knytter sig til pc-hjemmearbejdspladser. Derimod kan regeringen ikke støtte forslaget fra V og K, men vil gerne drøfte andre løsninger med Folketingets partier, og som sagt: Der kommer et udgangspunkt for disse drøftelser med et lovforslag på området, som regeringen vil fremsætte i løbet af meget kort tid.

Bjarne Laustsen (S):

Forslaget her om hjemme-pc'erne er stort set en genfremsættelse af en tidligere sag, som vi havde på dagsordenen i folketingssamlingen 1998-99. Det har vist sig siden hen, at det er en ret betydelig sag, og i hvert fald kan man med god ret hævde, at det er en folkelig sag, for ret mange familier har jo fået en hjemme-pc via en af de mange ordninger, som vi kender. Det, det drejer sig om, er beskatningsdelen.

Vi er i Socialdemokratiet meget glade for den imødekommenhed, hvormed virksomhederne har taget imod de regler, vi har lavet herinde. Det har selvfølgelig også betydet, at Danmark er et af de lande, der har flest dataforbindelser i forhold til de lande, vi kan sammenligne os med, og derfor er det ganske udmærket, at man får udbredt brugen af hjemme-pc'er til hjemmearbejdspladser, men også i forbindelse med almindeligt arbejde i hjemmet.

Det, der så er problemet, er spørgsmålet om fri telefon, og her kan man sige, at det spørgsmål har jo allerede været rejst. Nu er det jo sådan, at de allerfleste mennesker ikke vil opleve nogen

særlig beskatning af en ISDN-forbindelse, fordi den vil være omfattet af reglerne om beskatningen af fri telefon.

Det, man ligesom forsøger fra forslagstillernes side, synes jeg kan sammenlignes med, at man først blander det kolde og det varme vand og bagefter forsøger at adskille det, og det er som bekendt en vanskelig sag. Det, der ville være en af konsekvenserne, hvis man vedtog forslaget, er, at de folk, der kun har en gammel-dags telefonforbindelse, skulle beskattes, mens de, der har en ISDN-forbindelse, ikke skulle beskattes, og vi kan ikke leve med i Socialdemokratiet, at det er sådan.

Dernæst er der et spørgsmål om et provenu i denne sag. Det er jo ikke første gang, forslagsstillerne ikke har hele finansieringen af deres forslag klar, og i hvert fald kan vi se her, at der er et umiddelbart provenutab. Hvis det er sådan, at reglerne bliver uklare, vil vi kunne komme helt op på, at der bortfalder 150 mio. kr. årligt, hvis man bliver nødt til at opgive beskatningen af fri telefon, og dernæst er det også sådan, at hvis forslaget gik igennem, kunne man tænke sig, at aktørerne på arbejdsmarkedet ville indrette sig efter, at reglerne er sådan, og derfor ville de beløb, vi taler om her, sagtens kunne blive meget større.

Nu er det jo sådan, at for en 14 dages tid siden fik vi nogle forslag fra en arbejdsgruppe, som ministeren har nedsat, og der er ingen klare anbefalinger i de forslag. Jeg skal derfor sige, at vi ikke kan støtte forslaget som det ligger her, men vi vil gerne sammen med andre partier i Folketinget være med til at drøfte, om vi kan finde andre løsninger på dette spørgsmål.

Flemming Hansen (KF):

Hr. Bjarne Laustsen startede sin tale med at sige – og det er jeg enig i – at det er en meget betydelig sag og en meget folkelig sag. Det er jo rigtigt, og jeg vil tilføje, at det også er en meget vigtig sag og en yderst aktuel sag.

Med de ord vil jeg henvise til bemærkningerne til det beslutningsforslag, vi har fremsat. Jeg synes, at det principielle ud over det, der står i bemærkningerne, er, at sige, at på det område her skal vi som politikere ikke være bange for nytænkning. Udviklingen går simpelt hen så stærkt, at vi skal passe meget på ikke at sige nej til noget her i november måned år 2000, for det kan være, at det, vi siger nej til, er totalt forandret om bare 3 måneder. Det går jo meget stærkt på området.

Vi fik et brev, da vi kom i Folketinget i dag, hvor der stod, at nu kunne vi få personlig undervisning i edb. De sidste 5 år har vi kun kunnet få det i store grupper, hvor vi ikke har forstået et ord, så man må jo sige, at det går stærkt, og det tjener selvfølgelig Præsidiet til ære, at de har skiftet holdning nu, så vi kan lære at arbejde med det, vi forsøger at knokle rundt med herinde. Det synes jeg er en god idé.

Skatteministerens tale forstod jeg ikke et ord af, og jeg ved ikke, om selv gjorde det. Han sagde en masse ord, men han sagde til sidst, at man vil drøfte andre løsninger, og man er jo altid lidt betænkelig, når man hører en socialdemokratisk skatteminister – specielt hr. Stavad – sige det. Andre løsninger betyder jo normalt, at det er noget, der koster skatteborgerne penge, og derfor er jeg nødt til at spørge skatteministeren: De andre løsninger, som skatteministeren forestiller sig, når han står på Folketingets talerstol, er det stramninger over for skatteborgerne, som vi normalt kender dem, eller hvad er det for løsninger, skatteministeren gør sig til talsmand for? Det synes jeg næsten vi er nødt til at få en forklaring på.

Jeg håber, at et flertal i Folketinget vil støtte vores beslutningsforslag.

Aage Frandsen (SF):

Det er sagt, senest nu af hr. Flemming Hansen, at det er en betydelig sag, og at det er en folkelig sag. Man kan jo sige, at alle forslag, som sætter skatten ned, er en folkelig sag, for de, der får skattelettelsen, synes jo selvfølgelig, det er godt. Men fordi der er nogle, der synes, det er rart at få sat skatten ned, betyder det jo ikke, at man nødvendigvis skal gøre det.

Hr. Flemming Hansen sagde også, at han ikke forstod, hvad skatteministeren sagde. Jeg forstod altså godt hele pointen i det, nemlig problemstillingen omkring det, vi kender fra gammel tid og hidtil har været enige om, nemlig beskatningen af fri telefon. Kernen i det her er jo, om man skal gå over til et helt nyt princip, eller man skal opretholde det gamle princip.

Når forslag som dette tidligere har været fremme, har vi været optaget af at løse nogle af problemerne med at skelne mellem det ene og det andet: Hvad skulle beskattes, og hvad skulle ikke beskattes? Forslagsstillerne har jo fremsat forslaget nogle gange, og jeg går ud fra, at forslagsstillerne er indstillet på, at når nu forslaget bliver overhalet af, at der kommer en rapport, hvor skatteministeren tilkendegiver, at nu kom-

mer der et lovforslag, er det i den forbindelse mest relevant at se forslaget i forbindelse med skatteministerens forslag.

Hvis man tager udgangspunkt i forslaget her, er det af gode grunde selvfølgelig ikke særlig grundigt, fordi det jo ikke er en lovtekst. Det vil sige, at hvis nu et flertal i Folketinget – som vi altså ikke er en del af, så jeg tvivler lidt på, at det kan lade sig gøre – tog udgangspunkt i det, skulle man senere komme med et lovforslag. Men nu kommer skatteministeren med et lovforslag, og så er det jo sådan set irrelevant.

Man kan jo stille sine egne ændringsforslag til skatteministerens lovforslag, og det tror jeg er bedre rent teknisk. Det betyder ikke, at jeg vil støtte Venstre og De Konservatives ændringsforslag til skatteministerens forslag, for det har jeg ikke tænkt mig at gøre, men jeg tror nok, det er det mest hensigtsmæssige ud fra mit synspunkt om, hvordan lovkvaliteten skal være her i Folketinget. Men på den måde, man her foreslår at løse problemet, mener jeg ikke, at man rammer det rette snit.

Så er der det med, at det er en betydelig sag. Jeg tror altså ikke, det betyder så meget, set i lyset af hvordan man bruger den moderne teknologi. Jeg tror ikke, det spiller den store rolle her, for der er nogle områder, hvor der virkelig er nogle økonomiske gevinster, uanset skattefordel eller ikke skattefordel. Og når virksomhederne er interesserede i at lade folk få en hjemme-pc, skyldes det jo, at det er fornuftigt, uanset om det er skattevæsenet vedkommende eller uvedkommende.

Vi afviser derfor forslaget og afventer med en vis forventning, at skatteministeren kommer med sit forslag på baggrund af det arbejde, der har været gjort i mellemtiden, så vi kan tage stilling til sagen ud fra et, skal vi sige, mere grundigt forarbejde. Det er ikke, fordi forslagsstillerne ikke har været grundige i deres forarbejde, men man må jo sige, at private forslag ikke har de samme forudsætninger for at kunne gå helt i dybden; det er det ene. Det andet er selvfølgelig, at politisk er vi altså heller ikke enige i det snit, som er lavet med forslaget.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Man kan altid gisne om, hvor stor begrænsning af udbredelsen af IT-hjemmearbejdspladser en beskatning af ISDN-forbindelsen medfører. Jeg kunne godt have en fornemmelse af, at det somme tider bliver overvurderet.

Men med hensyn til det rent principielle synes jeg ikke, der kan være nogen tvivl, nemlig at man principielt må være tilhænger af, at når hjemmecomputeren er skattefritaget for at fremme hjemmearbejdspladserne, bør dataforbindelsen til computeren og til arbejdsstedets netværk også være det. Jeg synes, det bør være det principielle udgangspunkt, man naturligt bør have som indgang til diskussionen.

I Dansk Folkeparti anerkender vi, at der selvfølgelig må tages yderligere en diskussion, nemlig om, hvordan der kan afgrænses, og jeg forstår, at det provenuæssige tab på 150 mio. kr., som skatteministeren nævnte som et af udgangspunkterne for sin afvisning af forslaget, skal ses i lyset af, at man må opgive beskatningen af fri telefon. Det er klart, at her er der en problemstilling, som må diskuteres, og jeg glæder mig også til at høre forslagsstillerens synspunkter om afgrænsningen, der måske går videre end det, vi kan se i bemærkningerne til forslaget. Men diskussionen må efter vores opfattelse ikke gå på det principielt rigtige i det, forslagsstillerne bemærker, nemlig at den arbejdsgiverbetalte dataforbindelse, som er tilsluttet en ansats hjemmecomputer med adgang til arbejdsstedets netværk, bør være skattefritaget.

Det er sådan set den holdning, jeg kan tilkendegive fra Dansk Folkepartis side her og nu, og så må vi jo tage videre del i diskussionen om, hvordan snittet rent praktisk kan foretages.

Sonja Albrink (CD):

Det er et spændende forslag, vi her behandler, og som tidligere ordførere også har sagt, er det et forslag, som er meget aktuelt for tiden, fordi der skabes flere og flere hjemmearbejdspladser, hvor der bliver etableret computer med forbindelse til virksomheden.

Vi har tidligere støttet et lignende forslag fra Venstre og De Konservative, og derfor støtter vi også denne gang forslaget fra Venstre og De Konservative, for vi vil i CD meget gerne være med til at finde en løsning på problemet. Det er nok afgrænsningen, som volder de største problemer, men vi håber som sagt, at der kan skabes et stort flertal for, at dette problem bliver løst så hurtigt som muligt.

Så skal jeg tilkendegive, at også Kristeligt Folkeparti støtter tankerne bag forslaget fra Venstre og De Konservative.

Vibeke Peschardt (RV):

Forslaget giver mulighed for misbrug af en arbejds-giverbetalt dataforbindelse, som udelukkende skal bruges til private formål, og forslaget berører desuden kun en lille del af hele problemstillingen angående hjemmearbejdspladser.

Problemstillingen bør behandles samlet, hvilket er sket i en netop udkommet betænkning fra Skatteministeriet angående pc-hjemmearbejdspladser og hjemme-pc-ordninger. Vi mener derfor, at der skal forhandles en aftale på plads, der dækker hele området, i stedet for at lovgive om enkeltelementer, og på den baggrund skal jeg meddele, at Det Radikale Venstre ikke kan støtte det fremsatte forslag.

Kim Behnke (FRI):

Det samfund, vi lever i, er heldigvis i konstant forandring.

Jeg glædede mig meget, da jeg forleden i pressen så refereret en ny aftale mellem Dansk Handel & Service og HK om, hvordan man organiserer og indretter hjemmearbejdspladser, for ud fra en miljøbetragtning er det kun en fordel, hvis der ikke er så mange mennesker, der skal køre ind til byerne for at møde på arbejde hver dag. Hvis de i stedet kan varetage deres arbejde fra deres bopæl, sparer vi jo ganske mange kørt kilometer, og derudover giver det den enkelte familie, især børnefamilien, langt større fleksibilitet i planlægningen og afviklingen af deres dagligdag. Ud fra de betragtninger støtter vi derfor alt, hvad der overhovedet kan gøres for etablering af hjemmearbejdspladser.

Men hvad nu hvis det er direktøren, som har computeren stående derhjemme, og hvad nu hvis det er folketingsmedlemmer, der har computeren stående derhjemme? Ja, så er skattereglerne i dag ikke gearret til den virkelighed, vi kender. Vi har mobiltelefoner, som kan transmittere dataforbindelser; vi har almindelige telefonforbindelser, som kan transmittere dataforbindelser; vi har ISDN-forbindelser, som både kan transmittere data og telefon; vi har – i det omfang Tele Danmark ellers kan etablere dem – ADSL-linjer, og der er en hel masse undervejs inden for den bogstavskombination; vi har internetopkoblinger, som er såkaldt asynkrone, hvor man også modtager data pr. satellit, og vi har folk, der kobler sig på via deres kabel-tv-net for at komme på nettet – eller sagt på en anden måde: Vi har ikke længere bare én veldefineret telefonlinje hjemme i væggen, som formidler alle

datatransmissioner og telefonsamtaler. Vi har et meget stort antal muligheder for at koble os på og være online med hele verden, som det hedder på nudansk, og derfor bør skatteministeren gøre sig selv den ulejlighed at få fjernet enhver skattemæssig hindring for, at det kan finde sted.

Man kan godt sidde ovre i ministeriet og pille tæer og diskutere: Hvad nu hvis lille Brian i et kvarters tid bruger computeren til at se de nyeste billeder af Spice Girls, bør Brians forældre så ikke betale skat af det? Svaret er: Nej! Den form for nøjeregnet og milimeteropmåling giver kun skatteministeren et hav af indviklede paragraffer, som ingen mennesker kan finde ud af, undtagen når de får et brev med påbud om at møde til torskegilde, fordi naboen har set, at computeren er brugt til andet end erhvervs-mæssige formål. Skatteministeren skal gøre sig selv, det danske samfund og den teknologiske udvikling en stor tjeneste og sørge for, at det lovsæt, vi har i Danmark, giver fuldstændig fri og uhindret og da slet ikke skattebetalt adgang til de store netværk.

Faktisk er det lidt underligt, at hvis man i stedet for at have computeren derhjemme vælger at gå ned på det lokale bibliotek og kobler sig på og sidder dernede og arbejder, får man mindst skattemæssigt tilskud til at arbejde på nettet; men hvis man har opkoblingen derhjemme, skal man betale skat af den. Kære skatteminister, det går naturligvis ikke!

Hvis B 5 kan være med til at fremme den udvikling, jeg netop har beskrevet, støtter vi naturligvis forslaget; men vi synes faktisk, at forslaget er for snævert i forhold til den teknologiske udvikling, jeg har opridset. Der er mange flere muligheder ude i virkeligheden, som forslaget ikke tager hensyn til, men det håber jeg skatteministeren gør i det forslag, jeg for nemmer der er på vej, og kommer der et godt og fornuftigt forslag fra skatteministeren, støtter vi naturligvis også det, så man her i Danmark kan følge med i den teknologiske udvikling så godt som overhovedet muligt. Det er til fordel for alle og ikke mindst for samfundsudviklingen.

Med disse ord skal jeg fra Frihed 2000 give en principiel støtte til forslaget, og jeg glæder mig til, at der kommer et lovforslag fra skatteministeren.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Kristian Jensen.

Kristian Jensen (V):

Siden vi sidst drøftede denne sag i Folketinget, er den faktisk ikke blevet mindre aktuel, men tværtimod mere aktuel, og det er endnu mere påtrængende at få kigget på den.

Hjemme-pc-ordningerne, der heldigvis har været en bred opbakning til – og det håber jeg der fortsat vil være – har været med til at give den danske befolkning et IT-løft uden grænser. De har været med til at mindske den frygt, der har været for udviklingen af A- og B-hold i samfundet, og de har været med til at give adgang til netværkssamfundet for en masse mennesker, som normalt aldrig ville have taget sig sammen og taget det spring ud i teknologien og investeret i en computer og da slet ikke for at koble sig på Internettet.

Vi mener rent faktisk i Venstre, at det er en udvikling, man godt kan hjælpe lidt på vej, og det er derfor, vi foreslår denne skattefritagelse af samme grund, som man i sin tid indførte skattefritagelse for hjemme-pc-ordningerne, nemlig for at give udbredelsen et løft. Det er sådan, at de folk, der i dag står uden for arbejdsmarkedet, har muligheder for at blive hjulpet i IT-læringen gennem deres a-kasse, gennem deres kommune og deres aktiveringsordninger m.v., og de bedst stillede lønmodtagere i Danmark skal nok få det forhandlet hjem via deres overenskomster, så de skal nok klare sig. Men for den brede mellemgruppe er hjemme-pc-ordningerne et gigantisk løft, og derfor er det meget godt, at de netop kan hjælpe den gruppe.

Hvis man kigger på forslaget, kan man kigge på det enten ud fra et IT-synspunkt eller ud fra et kortsigtet skattemæssigt synspunkt. Hvis man kigger på det ud fra et IT-synspunkt, vil et forslag, der som dette er med til at udbrede adgangen til netværkssamfundet, også være med til at give danskerne et yderligere IT-løft. Man kan så vælge at sige, at det ønsker man ikke at prioritere, men i så fald mener jeg også, at man bør tone rent flag og fra regeringens side droppe festtalerne med de nye ord, man har lært. Hvis man ikke vil gå ind for sagen i handling, bør man også spare os for ordene.

Det, der sker nu, er, at der sker en sammen-smeltning af computeren og netværket. Rent faktisk er dataforbindelsen ikke bare en integreret del af en computer, den er ved at være den vigtigste del af den, og det er sådan, at grundlaget for hjemme-pc-ordningerne er, at de er skattefri, på trods af – som der står i ministerens betænkning på side 65 – at de selv med mindre ar-

bejdsmæssigt behov er skattefritaget. Med samme begrundelse kunne man også få en datakommunikationsforbindelse fritaget for skat.

Det er ikke vores hensigt som forslagsstillere at droppe beskatningen af den fri telefon. Det er i øjeblikket sådan, at hvis man tager teknologier som f.eks. en ADSL-linje, sendes den ad forskellige kanaler – tale gennem én kanal, data gennem en anden – og det er ikke muligt at bruge ADSL-delen af forbindelsen til almindelige telefonopkald. Dermed er den opdeling, som flere af ordførerne har efterspurgt, mulig.

Der kan være, at der med tiden udvikler sig det, der i dag kaldes »voice over IT«, dvs. at man taler i telefon direkte gennem computeren. Det er rent faktisk sådan, at det kom ordførerne også ind på, da vi for 2 år siden drøftede spørgsmålet, og dengang var der også nogle, der sagde, at det ligger lige rundt om hjørnet. Men det er ikke sket endnu, og det er faktisk ikke noget, der tyder på, at det ligger lige rundt om hjørnet. Derimod er der noget, der tyder på, at man vil få mobiltelefoner, der har større kapacitet end dem, vi kender i dag, og at det derfor via de regler for telefoner, vi har i dag, vil være muligt at give borgerne de muligheder, man åbenbart ikke vil være med til at give på det faste net.

Skatteministeren sagde, at forudsætningerne ikke har ændret sig siden 1997, hvor man lavede den første ordning for hjemme-pc'ere og afskar muligheden for, at dataforbindelser kunne være med. Hvis det er skatteministerens holdning, at der ikke er ændrede forudsætninger, vil jeg bare sige, at det er absolut ikke min holdning. Jeg mener, at hele udbredelsen af netværksamfundet, IT-udviklingen og den måde, vi bruger Internettet på som kommunikationsmedie, for alvor har ændret de forudsætninger, der fandtes, da man gennemførte forslagene i sin tid.

Til hr. Bjarne Laustsen vil jeg sige, at hvis man har en stor telefonregning i dag, er det rigtigt, at selve beskatningsdelen ikke er særlig stor efter de nuværende regler. Men til gengæld er det min opfattelse, at mange føler det som et administrativt besvær at skulle redegøre for beskatningsdelen af den private telefondel, og derfor ville det være en lettelse at få den fjernet.

Hr. Aage Frandsen mente, at skattelettelser er en folkelig sag, og det håber jeg da også. Jeg håber, at der er mange, der synes, at lavere skat vil være en god ting. Men det, jeg blev lidt skuffet over i hr. Aage Frandsens tale, er, at han sagde, at forslaget er for uklart, for upræcist. Sidste gang denne sag blev diskuteret, foreslog vi at

ændre en konkret paragraf i en konkret lovgivning, og da blev det sagt, bl.a. fra hr. Aage Frandsens side, at det er noget, der må undersøges i en helhed, i en sammenhæng. Derfor har vi i denne folketingsssamling fremsat et beslutningsforslag, som jo er rundere og overlader til regeringen at lave den konkrete ændring af lovteksten, netop for at slippe for at støde ind i den problemstilling, at det bliver for snævert.

Når hr. Kim Behnke efter en ganske udmærket, ja, nærmest fremragende ordførertale beskyldte os for at være lidt for snævre i vores tankegang, tror jeg, det skyldes, at hr. Kim Behnke holdt sig for kraftigt til bemærkningerne, der redegør for eksemplerne, og ikke til selve teksten, der jo ikke sigter snævert på ISDN eller andre teknologier, men derimod breder sig ud over et større felt.

Jeg er glad for den tilslutning, der er kommet, for meldingerne om fortsat at støtte IT-udviklingen, som vi har hørt fra en lang række partier. Jeg håber, at vi kan få en god debat, også når skatteministeren kommer med sit forslag, og jeg håber, at den debat og selvfølgelig også det konkrete lovforslag for alvor kan være med til at give det løft i IT-brugen og netværkssamfundet, som er intentionen bag det lovforslag og det beslutningsforslag, som vi har drøftet her.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Hr. Kristian Jensen og andre ordførere har været inde på, at det da er for galt, når nu teknologien er der, at man så ikke kan bruge alle de forskellige nye virkemidler, der er kommet på markedet. Der er jo ingen begrænsninger overhovedet for mobiltelefoner eller noget som helst andet. Og man kan jo sige, at som reglerne er i dag, jamen så kan man det hele, man kan både have telefon og telefax og ISDN og mobiltelefon, alt inden for de samme regler, når det drejer sig om beskatning af fri telefon.

Det, jeg synes det her forslag mere smager lidt af, er, at man ønsker helt at være fri at betale beskatning af den her fri telefon. Så sig det dog, og så lad os få at vide, hvor det er, Venstre vil klare finansieringen, og hvor provenutabet skal hentes henne. Lad os få det at vide i stedet for.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

For god ordens skyld skal jeg meddele, at heller ikke Enhedslisten kan støtte dette forslag, og så i øvrig sige, at når man taler om, at skattelettel-

ser er populære, så er de det jo i hvert fald kun, når man kommer dertil, at man skal skære i den velfærd, som er finansieret over skatterne, eller at man skal finde en anden indtægt; så får vi straks en helt anden debat.

Derfor synes jeg, man skal være meget påpasselig med, bare fordi det lyder populært, at man så tildeler forskellige former for skattefritagelser. Det er ikke det, der efter vores opfattelse er brug for.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg kan sige til hr. Frank Aaen, at det er som sådan ikke med den snævre interesse at blive populære, at dette forslag er blevet fremsat. Det er for at styrke den IT-udvikling, som vi mener er en meget positiv del af dansk udvikling fremover, og som vi mener på lang sigt kan være med til at give den vækst og de værdistigninger i samfundet, der er med til at give skatteprovenu i statskassen og dermed på lang sigt kan være en fordel.

Så vil jeg bare sige til hr. Bjarne Laustsen, at det, der er vores udgangspunkt i det her, er, at de forudsætninger, man talte om i 1997, nemlig at en datakommunikationslinje ikke var et nødvendigt redskab, i dag er så ændrede, at det er et nødvendigt redskab. Det er et nødvendigt redskab for at komme ud og få det IT-løft, som også var Socialdemokratiets intentioner bag lovgivningen fra 1997 om hjemme-pc-ordninger.

Og det er såmænd blot det, der er vores intention med beslutningsforslaget:

Skatteministeren (Ole Stavad):

Efter nu at have lyttet til debatten kan jeg ikke lade være med at sige, at der i højre side af Folketingsalen er en katastrofal mangel, synes jeg, på at lade det, man siger, påvirke af kendsgerninger. Jeg vil godt friholde hr. Kristian Thulesen Dahl, som jeg faktisk synes i sin ordførertale gjorde opmærksom også på de realiteter, som man er nødt til at forholde sig til.

Så når flere ordførere, ikke mindst hr. Kim Behnke, har fremstillet det, som om de regler, vi har, og de regler, vi vil have på det her område, er noget med, at vi skal ind og blande os i og se på, hvordan man benytter computere, og hvor meget man benytter en forbindelse stillet til rådighed af en arbejdsgiver, osv. Nej, det var det, jeg gjorde opmærksom på på regeringens vegne ved besvarelsen af det her forslag. Lige nøjagtig

fordi vi ikke vil det, må vi sige nej til det her forslag.

Der mener jeg så, at hr. Kim Behnke har ret. Hvis det er sådan, at man vil noget som det, det fremgår at forslagsstillerne vil, så er man nødt til at forholde sig til den kendsgerning, at det at forsøge at lave de afgrænsninger og opdelinger, som man lægger op til her, ikke er gørligt, ikke er muligt. Derfor kan vi være enige eller uenige.

Men kan vi for pokker da ikke blive enige om at forholde os til kendsgerningerne og virkeligheden, at enten vil man afskaffe beskatning af fri telefon, eller også er det her en umulighed; og som det andet, at det er en forkert fremstilling, at de regler, vi har i dag, i nogen nævneværdig udstrækning for ret mange mennesker overhovedet har nogen som helst betydning i forhold til beskatning af en computer eller en telefonforbindelse stillet til rådighed for en computer.

For hvis man selv betaler 3.000 kr. i telefonudgifter på et år for den samlede husstand – og det er både mobiltelefon og fast forbindelse og manden og konen og børnene, der bor hjemme – så kan der aldrig komme en beskatning ind i billedet i det her. Sådan er reglerne allerede i dag, uanset hvor mange linjer arbejdsgiveren har stillet til rådighed. Og derfor er det også et falsk billede.

Dér, hvor der er en barriere i dag, er, hvis en arbejdsgiver i dag har sagt, at man eksempelvis skønner, at den erhvervsmæssige brug af en telefon eller en dataforbindelse koster op til 1.200 kr., bare som et tal, at så kan man ikke modregne sin egen fri telefon; så bliver man beskattet af det hele. Og det er dér, jeg mener, at der er en manglende fleksibilitet, som jeg gerne vil være med til at rette op på, og det kommer der et forslag om.

Når vi får rettet op på den del, så mener jeg, vi er nået lige så langt, som vi overhovedet kan, for at løse problemet reelt; der er kun ét skridt tilbage for mig at se, og det er, hvis ikke man vil beskutte fri telefon. Og hvis man vælger det, er det ikke kun de 150 mio. kr., vi taler om; så indretter man sig selvfølgelig efter det. Dummere er verden jo ikke indrettet. Så det bliver i løbet af en periode mange hundrede millioner kroner, som jeg ikke har hørt at nogen i denne her sal står og har til rådighed.

For det er da rigtigt, at skattelettelser og en mindre skat er populært, indtil så – som hr. Frank Aaen siger – indtil den den dag, man finder ud af, hvad det er, man skal betale for den. De, der går rundt og bilder folk ind, at man kan

give millioner og hundredvis af millioner i lettelser gratis, uden at det betyder noget andre steder, ved folk godt ikke taler sandt.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Det er naturligvis altid rart at holde sig til facts, og derfor skal jeg sige følgende: ASDL er en forkortelse af Asymmetric Digital Subscriber Line, en teknologi, som giver mulighed for højhastighedstransport af data over de almindelige telefonlinjer. Denne teknologi tilbyder et dedikeret digitalt kredsløb mellem en husstand og en lokalcentral på telefonnettet.

Den eksisterende telefonforbindelse bliver på den måde til en dataforbindelse, hvor telefon eller fax kan anvendes, samtidig med at ASDL-forbindelsen bruges til dataopkobling. Dette sker, fordi ASDL-teknologien anvender forskellige frekvenser til at transportere tale og data. Tale og data transporteres ad forskellige kanaler, og derfor kan ASDL-delen af forbindelsen ikke bruges til at foretage telefonopkald med.

Det er ikke noget, jeg har skrevet selv, det er noget, jeg har været ude og hente hos landets største teleoperatør.

Det er desværre sådan, at vi forholder os til fakta, men på den anden side af Folketingssalen er udviklingen stoppet ved 1997, og derfor vil jeg håbe, at vi kan få lidt støtte, så vi kan få det IT-løft, der er vores sigte.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FR):

Da folketingsmedlemmerne fik mulighed for at få lagt ISDN-forbindelse ind i vores private hjem, fulgte der en grundig vejledning med. Og der er det fuldstændig korrekt, som ministeren jo også nævner, at der er så denne her 3.000-kr.s-grænse.

Men lige præcis, fordi der er en 3.000-kr.s-grænse, er det jo min bekymring, at den faktisk modvirker, at folk er interesseret i at få så billig en telefonregning som muligt. Vi skal da som husstand tænke os grundigt om, inden vi går ud og ertrerer med forskellige teleselskaber, der tilbyder lavere priser. For hvis den samlede telefonregning på de andre telefoner og mobiltelefoner osv., som ministeren nævnte, kommer under 3.000 kr., ja, så begynder taxametret jo. Så skal vi til at betale skat af tingene, af den ISDN-forbindelse, der er i husstanden.

Så jeg støtter ministeren i, at vi skal lave noget, der er nemt at administrere. Og de eksiste-

rende regler er bestemt ikke nemme at administrere.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF)

Vi kan jo godt føre en lang diskussion om, hvad der kan lade sig gøre og ikke lade sig gøre, men jeg synes bare, at det er en lille smule håbløst at bruge tid på det på indeværende tidspunkt.

Og når hr. Kristian Jensen siger, at teknologien omkring ADSL gør det muligt, men jo så samtidig må erkende, at teknikken omkring ISDN ikke gør det muligt, jamen så må vi jo kigge på det, i stedet for at man diskuterer ud fra et beslutningsforslag, som beder regeringen om at komme med et lovforslag. Så lad os da se på lovforslaget, når det kommer.

Det er ligesom blinde, der taler til hinanden ud fra, hvad de kan se. Det kommer man altså ikke langt med, og derfor synes jeg ikke, vi skal bruge tid på et beslutningsforslag, som er blevet overhalet af regeringens rapport og overhalet af regeringens tilsagn om at komme med et lovforslag.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg vil bare opfordre til, at udvalget under sit arbejde giver sig selv mulighed for at sætte sig ind i, hvordan de nuværende regler virker. Det tror jeg ville være nyttigt, inden vi ender i salen igen med dette her forslag – hvis vi altså ender i salen igen med dette her forslag.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 6:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af ejendomsværdiskatten i forbindelse med personers køb og salg af bolig.

Af Mariann Fischer Boel (V) og Flemming Hansen (KF) m.fl.

(Fremsat 4/10 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Skatteministeren (Ole Stavad):

Det Konservative Folkeparti og Venstre har her stillet forslag om at ændre ejendomsværdiskatteloven, sådan at man ikke skal betale ejendomsværdiskat, hvis man har opgivet boligretten til sin bolig.

Det skal især sikre, at man ved køb og salg af bolig ikke skal betale ejendomsværdiskat både af den købte og den fraflyttede ejendom.

Forslagsstillerne finder, at de nuværende regler kan give anledning til betydelige økonomiske problemer for folk, som har købt ny bolig, men som ikke kan få deres gamle bolig solgt.

Regeringen skal ikke afvise, at en sådan købs- og salgssituation kan medføre problemer for de pågældende boligejere. Der kan være tilfælde, hvor folk simpelt hen har været nødt til at flytte til en ny erhvervet bolig, før den gamle er solgt, fordi de har fået nyt arbejde i en anden del af landet.

Regeringen vil derfor gerne se nærmere på problemstillingen, og hvordan den i givet fald også vil kunne løses. Man skal blot gøre sig klart, at det ikke er helt ligetil. Problemet er, at man skal justere en regel, som udmærker sig ved en høj grad af enkelthed og entydighed. Reglen er nemlig ganske enkelt, at man skal betale ejendomsværdiskat, hvis man ejer en bolig, over hvilken man har rådighed, altså også selv om ejendommen er fraflyttet og sat til salg. Det svarer i øvrigt til reglerne for beregning af grundskyld: Her betaler man grundskyld af den ejendom, man ejer, uanset om ejendommen måtte være sat til salg, om man bebor den eller ikke bebor den.

Forslagsstillerens forslag er derimod en tilbagevenden til praksis for beregning af lejeværdi, som er ejendomsværdiskattens forgænger, og denne praksis, må vi erkende, var bestemt ikke